

Радикално ученичество: като Исус!

FCG-M Академия 2017, Част 06

1. КАТО ИСУС: Ученик ли е на Исус всеки християнин?

Лука 14,25-35

25 А големи множества вървяха, заедно с Него; и Той се обърна и им рече:

26 Ако дойде някой при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си, чадата си, братята си, и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик.

27 Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.

28 Защото кой от вас, когато иска да съгради кула, не сяда първо да пресметне разносните, дали ще има с какво да я доизкара?

29 Да не би, като положи основа, а не може да доизкара, всички, които гледат да почнат да му се присмиват и да казват:

30 Този човек почна да гради, но не можа да доизкара.

31 Или кой цар, като отива на война срещу друг цар, не ще седне първо да се съветва, може ли с десет хиляди да стои против този, който иде срещу него с двадесет хиляди?

32 Иначе, докато другият е още далеч, изпраща посланици да искат условия за мир.

33 И тъй, ако някой от вас не се отрече от всичко що има, не може да бъде Мой ученик.

34 Прочее, добро нещо е солта, но ако самата сол обезсолее, с какво ще се поправи?

35 Тя не струва нито за земята, нито за тор; изхвърлят я вън. Който има уши да слуша, нека слуша.

С удоволствие бихме задраскали в библията подобни текстове, като този който прочетохме. И въпреки това те принадлежат към посланието на словото. Въпреки че други хора не смятат като мен, аз вярвам че всеки християнин е Исусов ученик. Ако не е, това би означавало, че не е никакъв християнин. Това означава просто/естествено да поемеш. (Матей 28,19)

2. Призива за ученичество

Исус ни призова в това да поемем Неговата служба. Спасението е едно от най-ценните неща, които Бог е приготвил за нас. То е изцяло Божие дело и ние не можем да го заслужим чрез наше сътрание по никакъв начин. Ние сме спасени поради мирост и сме изкупени с цена.

(1 Коринтяни 6,20 и 7,23)

- следвай ме (Матей 8,22; Матей 9,9; Матей 19,21 и т.н.)
- Матей 4,19 И той им каза: Следвайте Ме! И аз ще ви направя ловци на човеци.

Да следваш Исус е решението на живота ни. Ние няма как да вземем по-добро решение от това. Когато ние разберем каква цена Бог е платил за нашето спасение, можем да всеки път да го срещаме със смирени сърца и да му казваме ДА (Господи).

3. „Цената“ на Ученичеството

Въпреки че спасението е безплатно, то е свързано с цена, която Исус често ни споменава.

Нашият основен библейски текст: „Той не може да бъде мой ученик,...“

- който не марази (виж по горе, стих 26!)
- който не мрази собствения си живот (26)
- който не носи кръста си (27)
- който не ме следва (27)
- който не се отрече от всичко (33)

Какво е това послание? Послание на любовта? Да мразиш баща, майка, жена и деца, братя и сестра? Какво е това?

Ученичеството е изпълнено само тогава, когато е ясно и радикално. Половинчати работи не радват нито Бог - нито нас.

Какво има предвид този текст?

- По-важно ли ми е всъщност моето удобство?
- Какво решение взимам аз когато идват “трудности/проблеми върху трудности”?
- Правя ли си сметката преди това?
- Оставям ли си „задна вратичка“ отворена, така че винаги да мога да избягам?

4. Целта на ученичеството

- Целта на ученичеството стои много ясно пред очите ни:
- Да бъдеш свършен, както Отец на небеста е свършен (Матей 5,48)
- Да бъдеш и да живееш „като Исус“
- Такива дела като Него, а и по-големи от тези да правите. (Йоан 14,12)
- Други цели на ученичеството:
 -
 -

5. Пътят към ученичеството

С умисъл говорих първо за целта, а сега ще говоря за пътя. Ученичеството означава път на промяна, оформяне на нашата личност така че да ходим с Бог. Аз не постигам целта веднага, а вървя през целия си живот по този път. Аз се уча от майстор и прилагам наученото на практика. Това води до един процес на промяна и обновяване на нашето мислене, нашето същество и нашата същност.

- Колосяни 1,28 – Растеж в святост
 - > преминаване през едно здраво духовно развитие

6. КАТО ИСУС

Искам да обобща задачата с две думи: КАТО ИСУС да бъдеш, да живееш, да се молиш, да служиш, да получаваш, да чувстваш, да се подчиняваш, да ходиш, да обичаш, да бъдеш свободен, да живееш с Бащата, да вършиш Божията воля.

Помисли си какво означава конкретно за теб КАТО ИСУС.

- _____
- _____
- _____
- _____

7. Святия Дух като подкрепа за ученичество

Йоана 16,7

Ние няма как да живеем като ученици със собствени сили. Исус ни изпрати Святия Дух за да бъде наша подкрепа/наш утешител, за да можем ние да живеем като ученици.

8. Радикалност = от корените

Исус живееше „радикално“, „не се съобразяваше с другите“. Нашите корени оформят нашата личност. Досегашни опитности оформят нашите бъдещи реакции.

- Матей 3,10
- Матей 13,6
- 1 Тимотей 6,10 – корени на злото: любов към парите
- Еврей 12,15 – никакви корени на огорчение

Всеки знае, че от добри корени произлизат добри плодове и от лошите корени-лоши плодове. Как изглежда това при теб?

А. Можем ли да приемем както Исус доброто наследство и да го употребим Божието царство?

- Исус дойде от корените на Давидовия род. В началото на евангелието се разбира този факт много ясно, като се описва родословното дърво на Исус.
- В Откровение четем за „Давидовите корени“. Когато Исус дойде на света имаше предистория още от създанието на света.

Откровение 5,5

Но един от старците ми каза: "Недей плака: ето лъвът, който е от Юдовото племе, който е Давидовият корен, превъзможна, за да разгъне книгата и да разпечата нейните седем печата."

Откровение 22,16

Аз, Исус, изпратих ангела Си, за да ви засвидетелствува това за църквите. Аз съм коренът и потомъкът Давидов, светлата утринна звезда.

Б. Исус докосва Петър докато упражняваше своята рибарска професия(корен) и го направи ловец на човеци.

- Какви са моите семейни корени, моето „наследство“, дарбите които имам?
- Предадох ли всичко това за да се прослави Господнето име и оставих ли се да бъда воден от Него?

С. Намират ли се в живота ми корени, от които често произлизат „лоши плодове“ и къде точно са те?

- Какво ме затруднява и с какво не успявам да се справя, какво не успявам да овладеея? Проблеми?

Д. Какво от живота на Исус намираш за „прекалено радикално“ или екстремно?

- Има ли области в които ти се страхуваш да Го следваш?
- Имал ли си лоши преживявания поради радикалност?

9. Обвързаност

Обвързване и роднински начин на изказване нямат голямо значение в днешни времена. С много неща човек рядко е готов да се обвързва. Да се обвържеш би противоречало на общите тенденции в нашето общество.

- Какво е обвързаност? Игра на думи: връзвам, свързвам, задължение, обвързаност.

Ние говорим за завързване когато имаме малко или много постоянно съединяване на две неща („кабелна връзка“, „залепване“ в различни ситуации). Думата обвързване изразява една определена константност/непроменливост на една връзка.

- Контакт между две неща
- Принадлежност
- Разделяне на съществуването и „съдбата“
- вземане под внимание и съгласяване с партньора

10. Какво смяташе Исус за важно в отношението му към Своите ученици?

На Него му беше важно това, да сподели интензивно със Своите ученици времето от три години, което имаше с тях. Те водеха един съвместен начин на живот, в който учениците не се чувстваха като затворници. Предизвикателството за учениците се криеше в това, те да работят над своя характер.

- Исус повика/призова Своите ученици за един обвързващ съвместен живот.
- Исус се разкриваше на учениците Си и им даваше пример с начина си на живот.
- Исус учеше Своите ученици.
- Исус коригираше, призоваваше и окуражаваше Своите ученици.
- Исус им предаде основното обучение, което ги постави в полужение, в което те самите започнаха да изграждат ученици.

Да живееш едно истинско ученичество означава да живееш живот, с които обвързвайки се Го следваш.

Зато един ученик може да бъде сравнен със: стажат, чирак, ученик.

Какво означава да бъдеш „обучаем/стажант“?

- _____
- _____

11. Да говорим като ИСУС – Как можем да контролираме езика си...

Исус знаеше как да отговаря правилно или не отговаряше.

Матей 27,12 сравни 1 Петрово 2,23

Какво ни казва Божието слови и предизвикателствата за нас:

- Нашето говорене трябва да е за пример/образец - сравни 1 Тимотей 4,12
- Нашето говорене трябва да е изпълнено винаги с „милос“ - Колосяни 4,6
- Нашето говорене трябва да бъде в името Исус Христово - Колосяни 3,17

Нека да погледнем какъв пример ни дава Исус относно това:

- Той говореше истината - Йоан 8,45 ;
1 Петрово 2,22
- Той говореше думи на благоволение/милост (Думи на милост) - Лука 4,22
- Той говореше такточно/внимателно/деликатно - сравни Йоан 4, 16-18
- Той говореше със съчувствие/милост - сравни Лука 7,13
- Той говореше с благост - с. 1 Йоаново 8,10+11;

- Той говореше с чувствителност

Марко 10,38
 - (с Йоана 21,15-17;
 Лука 10,41+42)

Темата „език“ е един важен инструмент, чрез който можем да разпространяваме благословение, но и проклятие.

- Сравни Яков 1,26; Яков 3,1 и следващите два стиха
 - Кои са твоите силни черти в боравенето с езика?
 - Кои са твоите най-големи слабости?
 - Къде/в какво искаш да позволиш на Исус да те променя?

12. Като Исус – да живеем подобаващо с правилните приоритети

Кои са основните приоритети, според които ние трябва да живеем като Исусови ученици?

- Да обичаш Бог - Матей 22,37+38
- Да възвеличаваме Бог - Ефесяни 1,12-14;
1 Коринтяни 10,31
- Да се стремим към Божието царство и Неговата справедливост - Матей 6,33
- Да живеем според Бижието слово - сравни Матей 4,4
- Да се молим - Ефесяни 6,18
- Да се изпълваме със Святия Дух - Ефесяни 5,18
- Да се стремим към святост - Евреи 12,14
- Да растем в подобие на Исус - Римляни 8,29
- Да живеем в семейството си добре и със страх от Господа - Ефесяни 5,21 – 6,4
- Да разпространяваме евангелието - Марко 13,10; 16,15
- Да допримасяме за това хората да стават ученици - Матей 28,19
- Да си почиваме - Марко 6,31
- ...

Обобщи сам за себе си:

- Кои са твоите главни приоритети?
- Кое/какво смяташ за важно?
- На кои области си отдал прекалено голямо значение и на кои прекалено малко?

13. Като Исус – вяра и доверие

Исусовият живот и служение са повлияни от помазание и една силна увереност в изпращането Му.

Той знаеше своята задача и това за което Бог го беше призвал. Затова Той можеше да действа с увереност и доверие.

Понякога бяха оценени Исусовие реакции като арогантни, особено когато Той наблягаше на Своята божественост. Дори и при нас може да се появи подобно нещо тогава когато постъпваме/действаме като Божии деца, изпълнени с един вътрешен мир и доверие към Бог.

Въпреки това ние имаме правото да се учим да вярваме така, както Исус вярваше и се доверяваше на Своя Баща.

- Исус се доверяваше на Своя Баща - Матей 27,43
- Исус знаеше какво следва - Йоан 13,1;
Йоан 19,21
- Доверие в реалността на Божието слово (при изкушение) - Матей 4,1-11
- Въоръжени чрез силата на Духа - Лука 4,15
- „Аз знаех, че Ти винаги ме слушаш“ - Йоан 11,41+42

Радикално ученичество

- Да преживееш Господ като баща
- Да се довериш на Бог безусловно
- Да живееш в Божията воля
- Да знаеш какво иска Бог
- Да осъзнаеш свързането с Бог
- Да имаш доверие, което не може да бъде разклатено

14. Стъпки с Исус по модела на блаженството

Матей 5,1 до трети стих

Проповедта на планината се възприема от хората като настояване/подкана и определяне на норми от страна на Исус. Исус ни дава блаженство по пътя по който вървим, за да можем да живеем като радикални ученици и да ГО преживяваме.

А. Първите три блаженства, които биха ни довели до обръщането ни към Бога са:

- **Изповед:** „бжени тези, които са духовно бедни“: Човек разпознава своята духовна бедност когато е без Господа в живота си “... на такива е небесното царство.“
- **Покаяние:** „Блажени скърбящите...“ Човекът скърби заради своето състояние в греха и обръща сърцето си. „... те трябва да бъдат утешени.“
- **Покорство на Божията воля:** „блажени кротките...“ Човекът се прекланя доброволно пред величието на Бога. „... те ще притежават земята“

Б. Следващите пет блаженства, които описват стъпките за едно духовно израстване:

- **Глад за духовното:** Блажени гладните и жадните за правдата, защото те ще се наситят.
- **Простителност към другите:** „Блажени милостивите, защото те ще се наситят.“
- **Справедлив живот:** Блажени ония, които имат чисто сърце защото те ще видят Бога.“
- **Разпространение на евангелието:** „Блажени миролюбивите/кротките“
- **Издръжливост:** „Блажени ония, които са гонени заради правдата...“

15. Исусовият стил на живот

Как живя Исус? Изумително е Неговото поведение, как Той говореше и какво правеше. Преди много години авторът Росс Пилкинтон успя да систематизира това. Аз обичам тази формолировка и често я използвам.

Неговата нагласа/отношение -

1. Той чувстваше интензивно обидите/оскърбленията, тревогите и слабостите на другите хора.
 - Марко 1,40-42; 3,1-5; 10,13-16; Йоан 11,33-36
2. Той прие цялото човечество
 - Марко 1,29-34; Матей 4,23-25
3. Дори и когато беше заобиколен от голямо множество, Той виждаше хората които се намираха в нижда.
 - Марко 10,46-52; Лука 19,1-10
4. Хората на които Той искаше да помогне можеха през целия си живот да изпитват неговите истинни думи.
 - Матей 8,24; 26,38; Йоана 4,6
5. Ние нямаме никакви сведения за това, че Той би работил по определена схема или начин на поведение. Всеки човек беше за него личност.
 - Марко 8,22-26; сравни Матей 9,27-30; Лука 17,11-16; сравни Лука 5,12-14
6. Той чакаше винаги , докато дойде времето в което трябваше да действа и никои не бе принуден да следва неговите изисквания.
 - Марко 10,17-22; Йоан 6,44; сравни Йоан 6,66
7. Исус никога не беше нетърпелив, неотстъпчив или съркастичен. Дори и когато говореше и действаше твърдо упражняваше Своят самоконтрол.
 - Матей 22,15-22; Марко 11,15-17
8. Исус слушаше хората наистина внимателно. Той разбираше това, което се криеше зад думите.
 - Йоан 3,2-3; 4,11-18
9. Той търсеше често тишината и самотата. И тогава се молеше за Своята задача и Неговите последователи.
 - Лука 6,12-13; 22,32; Йоан 17

Неговите думи

1. Исус хвалеше хората, когато отговаряха правилно на Неговите въпроси, дори когато бяха горди, неморални и търсеха как да му поставят капан.
 - Лука 7,41-43; 10,25-28; Йоан 4,17-18
2. Често назоваваше Той хората по име, особено в решаващи моменти по време на разговор.
 - Лука 7,40; 10,41; 19,5
3. Исус дебатираше, но не се съгласяваше да бъде въввлечен в безплодни караници/разпри.
 - Йоана 8,48-59; 10,22-39
4. Той беше четен когато говореше за цената и последствията когато ставаше дума за Неговите последователи.
 - Матей 16,24-25; Лука 9,57-62
5. Думите които говореше на обременени и огрижени хора бяха внимателни и насърчителни.
 - Лука 7,36-50; 7,18-23; Матей 14,23-27
6. Той подготвяше Стоите последователи за съпротивата на света и за изкушенията.

- Йоан 15,18-20; Лука 22, 40.45.46
7. Той прикани хората да се присъединят към Него, а не към някаква организация или някакво учение.
 - Матей 11,28-30; Марко 3,1-6; Йоан 6,35-40; 14,6
 8. Когато хората се съгласяваха с Неговите изисквания, трябваше да подсилат това с техните действия.
 - Матей 9,6-8; Марко 10, 20-22; Йоан 4,50.51
 9. Много често Той употребяваше думи от стария завет или насочваше хората да се покоряват на Неговите думи.
 - Матей 12,3.7; 19,4; Йоан 14,23.24

Неговите дела

1. Той предаваше/подаряваше непрестанно Божията любов на другите. Това беше най-дълбокият Му копнеж.
 - Матей 9,35-38; Марко 1,37-39; Лука 4,42-44
2. Той беше много внимателен с тези, които са били на ръба на обществото, с отхвърлените, несимпатичните, морално пропадналите.
 - Марко 2,15-16; 10,46-52; Лука 7,36-50
3. Той имаше взаимоотношения с всякакъв вид хора, без значение дали са богати, влиятелни. Той знаеше, че всички те имаха големи проблеми.
 - Матей 8,5-13; Марко 7,24-30; Йоан 3,1-13
4. Той беше винаги готов за разговори, дори и когато самият Той се осамотяваше и си почиваше или когато се намираше на пътешествие. Във всяко време Той бе готов да помогне у да успокои.
 - Марко 1,35-39; 6,30-34; 7,24-36; Йоана 4,5-10
5. Той беше готов да мине по заобиколен път когато ставаше въпрос за това да служи. Други идваха при Него или Той ги срещаше при разходки.
 - Марко 2,1-5; Лука 19,1-10; Йоана 9,1-7
6. Той се слагаше на същото ниво на хората и споделяше тяхната радост, техните трудности, съмнения и техните страхове.
 - Матей 14,26-27; Лука 5,29.30; 7,11-15; 7,18-23
7. Той намираше винаги време за хората, за тях не беше никога прекалено зает.
 - Марко 10,13-16; Лука 23,28.39-43; Йоан 4,1-42
8. Много от тези на които Той помогна се присъединиха към множеството от жени и мъже, които го придружаваха навсякаде.
 - Марко 2,15; 10,52; 15,40-41; Лука 8,1-3; 23,49
9. Често Той даваше задачи на Своите последователи, които те трябваше да изпълнят.
 - Марко 5,19; Лука 9,51.52; 10,1

Автор Росс Пилкинтон, от: Aus der Auftrag, JMEM, Nr. 7, страница 11, с радостно удобрение.

